

291 / 24 / 16

2

Volgnummer	281
Repertoriumnummer	2016/15372
Datum van uitspraak	22/12/2016
Rolnummer	2015/1765/A

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

☐ Niet aan te bieden aan de

Eindvonnis
Tegenspraak

**Nederlandstalige rechtbank
van eerste aanleg Brussel,
24e kamer**

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In zake van :

1. De heer _____, wonende te 1040 Brussel,
2. De B.V.B.A. _____, met zetel te 1040 Brussel,

Eisers,

vertegenwoordigd door mr Serge Birenbaum, advocaat te 1190 Brussel,
Lieveheersbeestjeslaan 46

Tegen :

De , met zetel te 1785 Merchtem,

Verweester,

vertegenwoordigd door mr Hans Dhondt, advocaat te 1170 Brussel, Terhulpssteenweg
187

Gelet op:

- de dagvaarding betekend op 9/4/2015;
- de beschikking op grond van artikel 747 Ger.W. van 24/4/2015;
- de beschikking op grond van artikel 92 §1/1 Ger.W. van 29/6/2016;
- de conclusie van de heer _____ en de B.V.B.A. _____ neergelegd ter griffie op 5/1/2016;
- de conclusie van de _____ neergelegd ter griffie op 8/2/2016;

De advocaten van partijen werden gehoord in hun pleidooien ter openbare zitting van 10 november 2016, waarna de zaak in beraad werd genomen.

De procedure verliep met in acht name van de toepasselijke bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de wijzigende en aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken.

Overeenkomstig artikel 748bis Ger. W. houdt de rechtbank enkel rekening met de laatst genomen (synthese)conclusies van de partijen.

1. FEITEN EN PROCEDUREVOORGAANDEN

1. De heer (eerste eiser) is fotograaf en artistiek directeur van de B.V.B.A. (tweede eiseres).

De B.V.B.A. (verweester) (hierna:) is uitbater van meer dan 50 kledingwinkels in België onder de naam .

2. besliste in 2013 een nieuwe kledinglijn te ontwikkelen in samenwerking met mediafiguur . heeft een beroep gedaan op de heer en zijn vennootschap om foto's te maken van om deze vervolgens te verwerken in allerhande media ter promotie van de kledinglijn.

Op 10 juli 2013 ontving een gedetailleerde prijsofferte voor de fotosessie. De totale prijs van de fotosessie bedroeg 9.490 euro, exclusief BTW (stuk 3 bundel verweerder).

Op 11 juli 2013 bevestigde haar akkoord met de offerte (stuk 4 bundel verweerder).

3. De fotosessie vond plaats op 1 augustus 2013.

Op 8 augustus 2013 deelde aan eisers haar selectie mee van de foto's die door de heer waren gemaakt. vroeg hierbij tevens om de bestanden in RAW-formaat te mogen ontvangen, zodat de foto's ook nog zouden kunnen worden gebruikt voor andere toepassingen (stuk 7 bundel verweerder).

Op 9 augustus 2013 deelde de heer mee dat tien foto's had geselecteerd en dat hij 200,00 euro als bijkomende betaling wenste per foto voor de post-productie (beeldbewerking) (stuk 8 bundel verweerder).

Diezelfde dag liet de heer weten de bijkomende foto's te zullen bezorgen (stuk 9 bundel verweerder).

Vervolgens werd een eindbudget opgemaakt waarin voor de bijkomende foto's 300 euro werd aangerekend (stuk 5 bundel verweerder).

Het wordt niet betwist dat eisers het volledige aangerekende bedrag ook hebben ontvangen.

4. Op 16 augustus 2013 liet [] weten dat zij graag de foto's niet "aangesneden" wenste te ontvangen, zodat zij deze zelf kon aansnijden in functie van de toepassing. Bovendien verzocht [] om de uitgesneden foto's te bezorgen vooraleer ze op de achtergrond werden geplaatst (stuk 10 bundel verweerder).

De heer [] ging dezelfde dag "uitzonderlijk" akkoord om de bronbestanden aan te leveren. Hij verzocht [] enkel aandacht te hebben voor de lichtinval tussen de voor- en achtergrond en de nog openstaande facturen te betalen (stuk 11 bundel verweerder).

Op 19 augustus 2013 verzocht [] de heer [] om de modellen op de foto's te verkleinen dan wel om de "photoshop"-bestanden door te sturen (stuk 12 bundel verweerder).

4. [] verduidelijkt in conclusie dat zij teleurgesteld was met het resultaat van de fotoshoot uitgevoerd door de heer [] en dat er geen enkele foto voldeed om te gebruiken als campagnebeeld. Er was naar haar zeggen slechts één foto waarop [] centraal en alleen stond (stuk 13 bundel verweerder; "foto 1"¹), maar net op die foto was de gelaatsuitdrukking van [] naar het oordeel van [] "onflatterend". De gelaatsuitdrukking op een andere foto was volgens [] veel sprekender (stuk 14 bundel verweerder; "foto 2"²). [] besloot derhalve om de geselecteerde foto (foto 1) door haar eigen medewerkers te laten aanpassen en de gelaatsuitdrukking van foto 2 te verwerken in foto 1.

5. Begin september 2013 merkten eisers naar eigen zeggen dat een bewerkte versie van de foto's van de heer [] aan het publiek was medegedeeld, met name op de zender VijfTv.

Op 4 september 2013 richtten eisers een brief aan [] waarin werd gesteld dat deze laatste geen toelating had van eisers om de foto's te bewerken (stuk 16 bundel verweerder).

De heer [] stelde op 10 september 2013 een vordering op eenzijdig verzoekschrift in tegen SBS (VijfTv). Bij beschikking van 10 september 2013 beval de Voorzitter van de

¹ Het betreft een foto uitsluitend van [] met hand in de zij, voor een achtergrond van hoge palmbomen.

² Het betreft een foto van [] en een ander model voor een achtergrond van palmbomen en zonsondergang.

rechtbank van eerste aanleg Brussel dat het gebruik van de bewerkte foto op geen enkele wijze verder mocht worden gebruikt en deze te verwijderen van de site, alsook de betrokken televisiespot in te trekken (stuk 1 bundel eisers).

zette de exploitatie van de litigieuze foto's niet stop, hoewel de beschikking ten aanzien van SBS haar werd medegedeeld door eisers.

De heer stelde vervolgens een vordering tot staken in lastens voor de Voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel.

Bij beschikking van 7 april 2014 oordeelde de Voorzitter, zetelend zoals in kort geding, dat iedere vorm van publieke communicatie, verspreiding of reproductie diende te worden gestaakt van de afbeelding die had samengesteld uit fragmenten van de fotobestanden van de huidige eisers en dit op straffe van een dwangsom van 250,00 euro per dag en per afgewerkte afbeelding (stuk 3 bundel eisers).

6. Eisers menen schade te hebben geleden door het niet-toegelaten gebruik van de litigieuze foto's door en eisen een schadevergoeding.

Op 9 april 2015 gingen eisers over tot dagvaarding van verweerster voor deze rechtbank.

2. VOORWERP VAN DE VORDERINGEN

7. De vordering van eisers strekt ertoe - bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad "*niettegenstaande alle verhaal noch kantonnement*" te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van €13.912,46 aan eisers om wille van de schending van hun auteursrechten en haar te veroordelen tot de kosten van het geding.

8. De vordering van verweerster strekt ertoe de vordering van eisers, voor zover ontvankelijk, af te wijzen als ongegrond. In ondergeschikte orde vordert verweerster de gevorderde schadevergoeding te beperken tot 180 EUR ten titel van materiële schade, en desgevallend 1 EUR ten titel van morele schade. In meer ondergeschikte orde verzoekt om de vordering van eisers tot voorlopige uitvoerbaarheid af te wijzen als ongegrond. In elk geval verzoekt dat eisers tot de kosten van het geding zouden worden veroordeeld.

3. BEOORDELING

3.1 Ontvankelijkheid

9. De ontvankelijkheid van de vordering wordt niet betwist. Er zijn evenmin ambtshalve op te werpen gronden van onontvankelijkheid.

De vordering is ontvankelijk.

3.2 Gegrondheid

10. Eisers beroepen zich op de schending van hun auteursrechten op de foto's gemaakt op 1 augustus 2013 overeenkomstig de voormalige wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten (thans opgeheven; hierna: de Auteurswet). Meer bepaald beroepen eisers zich op een schending van hun vermogensrechten en morele rechten.

11. Overeenkomstig artikel 86, §1 Auteurswet heeft de benadeelde recht op de vergoeding van elke schade die hij door een inbreuk op een auteursrecht of naburig recht lijdt. Het betreft hier in feite een toepassing van de bepaling van artikel 1382 B.W., zodat het aan eisers toekomt te bewijzen dat een inbreuk werd begaan op hun auteursrechten, dat zij hierdoor schade hebben geleden en dat er een causaal verband bestaat tussen de inbreuk en de geleden schade.

3.2.1 Inbreuk op de auteursrechten van eisers

12. Artikel 1 Auteurswet bepaalt:

"1. Alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst heeft het recht om het op welke wijze of in welke vorm ook, direct of indirect, tijdelijk of duurzaam, volledig of gedeeltelijk te reproduceren of te laten reproduceren.

Dat recht omvat onder meer het exclusieve recht om toestemming te geven tot het bewerken of het vertalen van het werk.

Dat recht omvat ook het exclusieve recht om toestemming te geven tot het verhuren of het uitlenen van het werk.

Alleen de auteur van een werk van letterkunde of kunst heeft het recht om het werk volgens ongeacht welk procédé, met inbegrip van de beschikbaarstelling voor het publiek op zodanige wijze dat deze voor leden van het publiek op een door hen individueel gekozen plaats en tijd toegankelijk zijn, aan het publiek mede te delen.

(...)

*§ 2. De auteur van een werk van letterkunde of kunst heeft op dat werk een onvervreemdbaar moreel recht.
(...)"*

Dat de auteursrechten van eisers werden geschonden door verweerster door gebruik te maken van de litigieuze (bewerkte) foto van _____, staat rechtens vast en kan niet meer worden betwist.

Eisers hebben immers bij dagvaarding van 4 oktober 2013 een stakingsvordering ingesteld tegen _____ voor de Voorzitter van de toenmalige rechtbank van eerste aanleg Brussel. Deze vordering was gesteund op artikel 87, §1, eerste en derde lid Auteurswet, dat luidde als volgt:

*"In aangelegenheden die tot de respectieve bevoegdheid van die rechtbanken behoren, stellen de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg en de voorzitter van de rechtbank van koophandel, het bestaan vast van elke inbreuk op het auteursrecht of op een naburig recht en bevelen ze de staking ervan
(...)"*

De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding."

Bij beschikking van 7 april 2014 heeft de Voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel geoordeeld dat de door _____ doorgevoerde aanpassingen die zij aan de bestanden (de foto's) aanbracht, de grenzen overschreden van de door eisers aan hen verleende toelating. De Voorzitter beval dan ook *"iedere vorm van publieke communicatie, verspreiding of reproductie van de afbeelding die zij samengesteld heeft uit fragmenten van de fotobestanden"* van de huidige eisers te staken en dit op straffe van een dwangsom van 250,00 euro per dag en per afgewerkte afbeelding .

Aldus heeft de Voorzitter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel zich ten gronde reeds uitgesproken over de aangevoerde inbreuk op de auteursrechten van eisers. Tegen de beschikking van 7 april 2014, waaraan gezag van gewijsde toekomt, werd geen hoger beroep ingesteld door _____. In conclusie stelt _____ dat zij de kosten van het geding in die procedure heeft betaald, zodat mag worden aangenomen dat zij in de beschikking heeft berust.

De inbreuk op de auteursrechten van eisers staat derhalve vast, met name een inbreuk op de artikelen 1, §1 en 2 Auteurswet.

3.2.2 Schade en causaal verband

13. Eisers stellen schade te hebben geleden omwille van de verspreiding van een bewerkt beeld, waarvoor zij geen vergoeding hebben betaald en om wille van de morele schade geleden door de fotograaf door de verschillende bewerkingen die aan de beelden werden uitgevoerd.

Partijen zijn het evenwel oneens over de wijze waarop de schade van eisers moet worden begroot.

Argumenten van partijen

14. Eisers zijn van oordeel dat geen rekening kan worden gehouden met de bedragen die voorkomen in de overeenkomst, nu de betwiste exploitatie van het werk van eisers niet is gedekt door de overeenkomst gesloten tussen partijen. Deze overeenkomst maakte bovendien deel uit van een algemeen samenwerkingsakkoord, waardoor eisers niet alleen werden belast met het maken van foto's, maar tevens met de organisatie van het volledige lanceringsevenement. Eisers waren in deze zin ook verantwoordelijk voor het laten produceren van een aantal dragers, waarvoor zij ook vergoed hadden moeten worden.

Eisers roepen niet enkel een commerciële schade in, maar tevens een morele schade.

Eisers stellen verder dat artikel 13.1 van de richtlijn 2004/48/EG noch een forfaitaire schadevergoeding, noch een morele schadevergoeding uitsluit.

Eisers beroepen zich op de "officiële tarieven" van de beheersvennootschap SOFAM. Deze zouden zijn goedgekeurd door de Minister van Economische Zaken en zouden erkend zijn als weerspiegeling van de algemene praktijken in de sector.

Eisers berekenen vervolgens hun schade aan de hand van de dragers waarvoor de litigieuze afbeelding werd gebruikt. Zij passen tevens een verhoging van 200% toe als forfaitaire vergoeding voor de morele schade geleden door de fotograaf.

Verder is volgens eisers rekening te houden met de zeer slechte wil van , die voortdurend het belang van eisers bij het vorderen van een schadevergoeding in vraag zou stellen. Eisers beweren gerechtigd te zijn op een vergoeding voor de door hen geleden materiële schade, alsook hun morele schade.

Volgens eisers werden zij niet vergoed voor de bewerking van hun beelden. De gemiddelde kostprijs van een foto van eisers was €1.331,40. De kostprijs van een foto zou niet enkel

bestaan uit de rechten van de fotograaf, maar ook uit een vergoeding wegens kosten en de prestatie zelf. De schade van eisers zou ook niet enkel bestaan uit een gebrek aan betaling van rechten, maar ook uit een "gebrek aan werk". Indien verweerster van oordeel was dat de beelden dienden te worden bewerkt, dan had zij deze bewerkingen aan eisers moeten toevertrouwen. Het zou gaan om een complex werk waarvoor veel tijd en ervaring nodig zou zijn, o.a. omdat het betrokken beeld bestaat uit 40 Photoshop-lagen ('layers'). Het verlies van eisers kan naar hun mening niet lager zijn dan de volledige kostprijs van één foto.

Tenslotte wijzen eisers erop dat de rechtbank gemachtigd is om forfaitaire bedragen vast te stellen voor het herstel van morele schade. Het kan volgens eisers niet zo zijn dat het nalaten van verweerster om toelating te vragen voor de uitgevoerde bewerkingen geen enkel gevolg zou hebben voor de gebruiker.

De situatie zou des te erger zijn, omdat het gebruik van de nagemaakte beelden niet zou hebben stopgezet na de beschikking op eenzijdig verzoekschrift en gedurende de procedure tot staking van de inbreuken. De beelden zouden het hele herfst- en winterseizoen zijn gebruikt. De beelden werden niet ingetrokken. Een dergelijk gedrag kan niet zonder gevolgen blijven volgens eisers, *"daarom het gedeeltelijk strafbaar karakter van de bedragen die gevraagd werden door eisers"*.

Eisers begroten hun schade aldus op €13.912,46.

15. Verweerster stelt dat eisers, in toepassing van artikel 1382 B.W., recht hebben op de integrale vergoeding van hun schade, niet minder, maar in elk geval ook niet meer. Het is volgens dan ook aan eisers om de werkelijk door hen geleden schade in concreto te begroten en te bewijzen.

De schade wordt traditioneel begroot op de gederfde winst en het geleden verlies. Nog volgens verweerster was het niet de bedoeling van de Handhavingsrichtlijn om een verplichting te introduceren om te voorzien in een niet-compensatoire schadevergoeding, maar wel schadeloosstelling mogelijk te maken die op een objectieve grondslag berust, waarbij tevens rekening wordt gehouden met de kosten van de rechthebbende, bijvoorbeeld voor opsporing en onderzoek.

Verweerster stelt nog dat de SOFAM-tarieven een mogelijke basis kunnen vormen om de gederfde winst en of het geleden verlies te begroten, maar enkel in die gevallen waarin er geen voorafgaandelijke contractuele relatie bestaat tussen partijen. In elk geval zijn de tarieven indicatief en zijn de rechtbanken er niet door gebonden. De forfaitaire verhogingen waarin deze tarieven voorzien werden door het Hof van Cassatie verworpen.

Volgens verweerster is er ook geen morele schade. Er wordt niet bewezen dat de reputatie van eisers zou zijn aangetast. In elk geval werd de naam van eisers nooit vermeld, zoals gebruikelijk is in de sector.

In ondergeschikte orde stelt verweerster dat de gevorderde schade moet worden beperkt tot een redelijk bedrag. Verweerster verzoekt het toe te kennen bedrag te beperken tot 180,00 euro, de overeengekomen licentievergoeding per foto, zonder rekening te houden met kosten van catering, technische kosten edm.

Wat betreft de morele schade verzoekt zij de schadevergoeding te herleiden tot €1 ex aequo et bono.

Beoordeling

16. Artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek verplicht degene door wiens fout de schade is ontstaan, deze volledig te vergoeden, zodat de benadeelde in de toestand wordt teruggeplaatst waarin hij zich zou hebben bevonden, indien de fout waarover hij zich beklaagt, niet was begaan (in die zin Cass. 13 mei 2009, www.cass.be).

Artikel 86 bis, §1 en 2 Auteurswet luidt:

"§ 1. Onverminderd § 3 heeft de benadeelde recht op de vergoeding van elke schade die hij door een inbreuk op een auteursrecht of naburig recht lijdt.

§ 2. Wanneer de omvang van de schade op geen andere wijze kan bepaald worden, kan de rechter de schadevergoeding in redelijkheid en billijkheid vaststellen op een forfaitair bedrag.

De rechter kan bij wijze van schadevergoeding de afgifte bevelen aan de eiser van de inbreukmakende goederen, alsmede, in passende gevallen, van de materialen en werktuigen die voornamelijk bij de schepping of vervaardiging van die goederen zijn gebruikt, en die nog in het bezit van de verweerder zijn. Indien de waarde van die goederen, materialen en werktuigen de omvang van de werkelijke schade overschrijdt, bepaalt de rechter de door de eiser te betalen opleg.

In geval van kwade trouw kan de rechter bij wijze van schadevergoeding de afdracht bevelen van het geheel of een deel van de ten gevolge van de inbreuk genoten winst alsmede tot het afleggen van rekening en verantwoording dienaangaande. Bij het bepalen van de af te dragen winst worden enkel de kosten in mindering gebracht die rechtstreeks verbonden zijn aan de betrokken inbreukactiviteiten."

Eisers hebben derhalve enkel recht op de integrale vergoeding van de door hen werkelijk geleden schade. De bewijslast aangaande het bestaan en de omvang van deze schade rust op de eisers (artikel 870 Ger.W. en artikel 1315 B.W.).

17. De door eisers aangevoerde SOFAM-tarieven, op grond waarvan zij hun schade hebben berekend, zijn louter indicatief en verbinden de rechtbank niet. Deze tarieven en met name de toegepaste verhogingen, zijn onverenigbaar met het principe van de integrale schadeloosstelling waarop eisers aanspraak kunnen maken. Noch de noodzaak om de universele strijd tegen de schending van de intellectuele eigendom te financieren, noch het ontradend karakter van een forfaitair bedrag bovenop de ontdoken rechten, verantwoorden een verhoging van de vergoeding van de werkelijk door de benadeelden geleden schade (Zie Cass. 13 mei 2009, www.cass.be). De toe te kennen schadevergoeding dient tot vergoeding van de werkelijk geleden schade, doch niet tot opleggen van een private burgerlijke straf.

Eisers erkennen in dat verband overigens uitdrukkelijk het (deels) bestraffend karakter van de door hen gevorderde schadevergoeding: "*daarom het gedeeltelijk strafbaar karakter van de bedragen die gevraagd werden door eisers*" (onderlijning door de rechtbank; aanvullende en syntheseconclusie eisers p. 13).

De rechtbank merkt overigens op dat

- nergens in de overeenkomst tussen partijen (de door eisers overgemaakte offerte, die door werd ondertekend voor akkoord - stuk 3 bundel verweerder) wordt verwezen naar de SOFAM-tarieven, zodat deze niet kunnen worden geacht deel uit te maken van de overeenkomst tussen partijen;
- de door eisers aangerekende licentievergoeding niet is berekend op het type of het aantal dragers, waarvoor de foto's zouden worden gebruikt;
- uit geen enkel element blijkt dat de door eisers aangerekende licentievergoeding werd bepaald rekening houdende met het feit dat aan eisers ook de opdracht werd toevertrouwd om het lanceringsevenement te organiseren; In de offerte van eisers aangaande de "photoshooting campaign winter 2013-14" (fotosessie campagne winter 2013-14) wordt niet verwezen naar de organisatie van dit evenement; Evenmin blijkt dat een lagere licentievergoeding zou zijn aangerekend voor de foto's rekening houdende met het feit dat in het kader van de organisatie van het evenement ook aan eisers de opdracht zou zijn gegeven een aantal dragers van de beelden te laten produceren, zoals eisers beweren.

18. Artikel 13, lid 1, van Richtlijn 2004/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende de handhaving van intellectuele-eigendomsrechten (hierna: Richtlijn 2004/48/EG), met als opschrift „Schadevergoeding”, bepaalt:

„De lidstaten dragen er zorg voor dat de bevoegde rechterlijke instanties op verzoek van de benadeelde partij de inbreukmaker die wist of redelijkerwijs had moeten weten dat hij inbreuk pleegde, gelasten de rechthebbende een passende vergoeding te betalen tot herstel van de schade die deze wegens de inbreuk heeft geleden.

De rechterlijke instanties die de schadevergoeding vaststellen:

a) houden rekening met alle passende aspecten, zoals de negatieve economische gevolgen, waaronder winstderving, die de benadeelde partij heeft ondervonden, de onrechtmatige winst die de inbreukmaker heeft genoten en, in passende gevallen, andere elementen dan economische factoren, onder meer de morele schade die de rechthebbende door de inbreuk heeft geleden;

of

b) kunnen, als alternatief voor het bepaalde onder a), in passende gevallen de schadevergoeding vaststellen als een forfaitair bedrag, op basis van elementen zoals ten minste het bedrag aan royalty's of vergoedingen dat verschuldigd was geweest indien de inbreukmaker toestemming had gevraagd om het desbetreffende intellectuele-eigendomsrecht te gebruiken.

[...]”.

Eisers bewijzen de door hen werkelijk geleden schade (winstderving en/of geleden verlies) niet in concreto. Zij verwijzen enkel naar de SOFAM-tarieven die zij in voorliggend geval toegepast willen zien. De rechtbank oordeelde hoger reeds dat deze SOFAM-tarieven in voorliggend geval geen toepassing kunnen vinden.

Desalniettemin is de rechtbank van oordeel dat eisers schade hebben geleden door het onrechtmatig gebruik (bewerken) door van hun foto's. De schadevergoeding kan dienvolgens slechts op forfaitaire wijze worden vastgesteld in redelijkheid en billijkheid bij gebrek aan concrete elementen die toelaten om de concrete schade van eisers te begroten.

Eisers zijn ten onrechte van oordeel dat in elk geval geen rekening kan worden gehouden met de bedragen vermeld in de overeenkomst (offerte - stuk 3 bundel verweerder) tussen partijen aangaande de fotosessie van 1 augustus 2013. Om de aan eisers toekomende schadevergoeding te begroten moet onder meer worden nagegaan hoeveel eisers zouden hebben aangerekend aan verweester voor het bewerken van de litigieuze foto's, indien verweester deze opdracht aan eisers zou hebben gegeven of indien zij hiervoor de

toelating van de auteur zou hebben gevraagd en bekomen (zie in dat verband de verwijzing naar de hypothetische royalties in artikel 13, lid 2, onder b) van Richtlijn 2004/48/EG).

De door eisers aangerekende licentievergoeding voor tien foto's is derhalve wel degelijk bijzonder relevant voor het vaststellen van een forfaitaire schadevergoeding. Daarbij kan, zoals verweerder terecht opmerkt, echter geen rekening worden gehouden met de materiële kosten die gepaard gingen met de fotosessie (zoals conceptie en pre-productie, make-up, technische kosten, edm.), vermits dezen niet de vergoeding uitmaken van de prestaties van de fotograaf, noch een vergoeding voor het "gebruik" van de auteursrechten. De materiële kosten van de fotosessie waren ook al gemaakt op het ogenblik dat de inbreuk werd begaan en dienden in elk geval niet opnieuw te worden gemaakt.

19. Voor de begroting van de forfaitaire schadevergoeding houdt de rechtbank in casu rekening met de volgende elementen:

- Het betrokken werk werd gecreëerd op bestelling van en dit voor welbepaalde commerciële doeleinden, namelijk de promotie van de kledinglijn ontwikkeld in samenwerking met
- heeft de integrale licentievergoeding betaald;
- De door eisers aangerekende licentievergoeding bedroeg maximaal €1.500 (daarin begrepen de prestaties van de fotograaf zelf) voor acht foto's, vermeerderd met een bijkomende vergoeding van €150 per foto voor de "rechten van de fotograaf" voor twee bijkomende foto's; Daarbij moet evenwel ook nog rekening worden gehouden met de aangerekende kosten voor de (post-)productie: zie het eindbudget (stuk 5 bundel verweerder) (vertaald door de rechtbank):
 - *kosten van retouchering decor (8 beelden): €900,00*
 - *bijkomende kosten retouchering €250,00*
 - *bijkomende retouchering voor 2 beelden: €224*
 - *samen: €1.374,00*

Deze kosten van post-productie worden uitdrukkelijk vermeld in de e-mail van de heer aan van 8 augustus 2013, naar aanleiding van de selectie van twee bijkomende foto's door : "*Hier zijn extra kosten aan gelinkt omdat voor photoshopping er per additionele foto een extra kost is van 200EUR (ongeveer 3uur werk per beeld)*". De licentie en de prestaties van de fotograaf werden aldus vergoed tegen een vergoeding van €317,40 per foto ((€1.500 + €300 + €900 + 250€ + 224€): 10 foto's);

- Aangenomen mag worden dat het bewerken van de foto 1 en foto 2 (stukken 13 en 14 bundel verweerder) om tot het eindresultaat te komen (stuk 15 bundel verweerder) meer tijd in beslag heeft genomen dan een eenvoudige "retouchering"

en dat hiervoor dan ook een hogere vergoeding zou zijn aangerekend door eisers; Daarbij is wel op te merken dat eisers de opdracht niet hebben gekregen om de foto's te bewerken in de door gewenste zin en dan ook geen kosten hebben moeten maken met dit doel;

- Eisers bewijzen niet dat zij enige morele schade zouden hebben geleden. Met name bewijzen zij niet dat de bewerking van de foto's 1 en 2 op onoordeelkundige wijze zou zijn gebeurd door . Eisers beweren wel dat het eindresultaat zou zijn "mislukt" om wille van de complexiteit van het beeld, maar zij laten na hun standpunt toe te lichten (p. 11 aanvullende en syntheseconclusie eisers). Evenmin tonen eisers aan dat de aan de foto's 1 en/of 2 aangebrachte wijzigingen de eer en/of de reputatie van de heer of zijn vennootschap zouden hebben geschaad. Uit geen enkel gegeven kan worden afgeleid dat bij het bewerken van de beelden niet op diligente wijze zou zijn tewerk gegaan; Verweerster merkt overigens op dat bij het gebruik van de litigieuze foto's - zonder op dit punt te worden bekritiseerd door eisers - nergens de naam van eisers werd vermeld.
- Eisers bewijzen ook niet dat verweerster te kwader trouw zou hebben gehandeld. Verweerster vermocht in alle redelijkheid aan te nemen dat zij de toestemming van eisers had bekomen voor het bewerken van de aangeleverde beelden, zelfs al heeft de rechtbank op definitieve wijze geoordeeld dat het gebruik door de grenzen van de toegestane licentie heeft overschreden; Zij had de auteur immers gevraagd om de RAW-bestanden of moeder/beta-bestanden over te maken en de auteur is hierop "uitzonderlijk" ingegaan (stuk 11 bundel verweerder);
- Eisers stellen zelf dat *"een volledig nieuw beeld"* heeft gecreëerd, *"dat oorspronkelijk niet bestond, dat niet geleverd werd door eisers en waarover geen enkele rechten overgedragen werden"*; Het gaat, nog volgens eisers, om een *"samengesteld werk, aangemaakt door een collage van twee bestaande werken met het oog op de creatie van een nieuw en verschillend effect"* (p. 5 aanvullende en syntheseconclusie eisers)

Aldus kan de aan eisers toekomende forfaitaire schadevergoeding worden begroot op de auteursrechten die zouden zijn verschuldigd geweest voor één bijkomende "nieuwe" foto, daarin begrepen de kosten van "retouchering" (€317,40), vermeerderd met de geraamde kosten van de "complexe" bewerking die door werd uitgevoerd (150% x €137,40), dit wil zeggen: €317,40 (rechten van de fotograaf) + €206,10 (kosten van bewerking per foto (€137,40) x 150%), hetzij €523,50.

Bij gebrek aan bewijs van morele schade kan hiervoor geen vergoeding worden toegekend.

20. De vordering is gedeeltelijk gegrond, in de hierna aangeduide mate.

4. UITVOERBAARHEID BIJ VOORRAAD

21. Eisers wensen huidig vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad niettegenstaande alle verhaal en met uitsluiting van de mogelijkheid tot borgstelling of kantonnement.

Overeenkomstig artikel 1397 (oud) van het Gerechtelijk Wetboek wordt de tenuitvoerlegging van een eindvonnis geschorst in het geval van verzet of hoger beroep, behoudens een door de rechter toegestane voorlopige tenuitvoerlegging.

Het nieuwe artikel 1397 Ger.W., zoals gewijzigd bij wet van 19 oktober 2015, is niet van toepassing op onderhavige zaak. De wetswijziging ingevoerd bij artikel 41 van de wet van 19 oktober 2015 (zgn. Potpourri I-wet) is in werking getreden op 1 november 2015 volgens artikel 50 van deze wet verschenen in het Belgisch Staatsblad van 22 oktober 2015 (+ de termijn van 10 dagen na publicatie) en de nieuwe regeling is slechts van toepassing op zaken die ingeleid werden vanaf 1 november 2015.

Deze procedure werd ingeleid bij dagvaarding van 9 april 2015, zodat de oude regeling nog van toepassing is op onderhavig geschil.

Bij gebrek aan duidelijke motieven ter ondersteuning van dit gedeelte van de vordering, is er geen enkele reden om een uitzondering toe te staan op de algemene regel.

Het verzoek wordt dan ook afgewezen.

5. GERECHTSKOSTEN

22. Aangezien de vordering van eisers (ten dele) gegrond is, worden de kosten van het geding ten laste gelegd van verweerster.

De waarde van de vordering situeert zich tussen €10.000,01 en €20.000,00. Op grond van de waarde van het geschil kan de rechtsplegingsvergoeding begroot worden op €1.320.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, zoals nadien gewijzigd;

Rechtsprekend in eerste aanleg, op tegenspraak,

Alle andersluidende en meer omvattende besluiten van de hand wijzende als niet ter zake en/of overbodig,

Verklaart de vordering van de heer _____ en de B.V.B.A. _____ ontvankelijk en gegrond in de volgende mate;

Veroordeelt de B.V.B.A. _____ tot betaling aan de heer _____ en de B.V.B.A. _____ van de som van €523,50.

Veroordeelt de B.V.B.A. _____ tot betaling van de kosten van het geding, begroot op:

- dagvaarding €312,15
- rechtsplegingsvergoeding €1.320,00

Aldus beslist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de 24ste kamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel,

op *22 december 2016*

Waar aanwezig waren en zitting hadden:

De heer JOOS DE TER BEERST, ondervoorzitter,

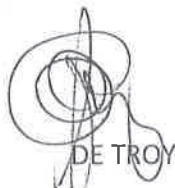
De heer W. DE TROY, rechter

De heer BOUCHE, rechter

Mevrouw KINT, griffier.

KINT

BOUCHE

DE TROY

JOOS DE TER BEERST